

Det er jo ingenlunde givet, at det kun er 1 pCt., som Kjøbenhavns Skattehære slippe for i Indtægtskat. De skulle slippe for 1 pCt., thi uden Indenrigsministerens Samtykke kan Skatten ikke komme højere op end til 2 pCt., men nu er der intet som helst, der forhindrer de københavnske kommunale Autoriteter fra at sætte Skatten lavere end 2 pCt., og i hvert Tilfælde vil det overskydende, altsaa mellem 2 og 300,000 Kr., som Kjøbenhavns Kommune faar ud over, hvad den ene pCt. af Indkomstkatten repræsenterer — hvad enten man benytter Skatten til Afskrivning eller direkte til at imødekomme forskellige af Kommunens Fornødheder — alligevel være en Fordel for Byen. Altsaa, denne Tusindkroners-Bælg slipper for 1 pCt. af sin Indkomstkatt til Kjøbenhavn, men naar han skal betale Indkomstkatt til Staten, kommer han kun til at svare denne af en Indtægt paa 100 Kr., saafremt han har 3 Børn. Det er altsaa aldeles øjensynligt, at en saadan Tusindkroners-Bælg vil tjene ved det Bytte, som her foreslaas. Man kunde anføre andre Eksempler paa det samme. Det kan altsaa paa ingen Maade siges, at Loven vil medføre en gennemgaaende forøget Bæftatning for Kjøbenhavns Kommunes Behovere.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds dvælede stærkt ved Indkomstkattens Upopularitet. Men det synes dog, som om denne Upopularitet er stærkt i Færd med at svinde, og jeg kan i saa Henseende være ganske enig med den højtærede Indenrigsminister, som mente, at denne Upopularitet vistnok var noget, der mindre hørte Nutiden til end et Tidrum, der laa 20—30 Aar tilbage i Tiden. I hvor høj Grad Upopulariteten er i Færd med at svinde, viser sig derved, at denne Skat er paa Dagsordenen overalt i Europa. Den er indført i en Del Stater og er i Færd med at indføres i en Række andre. Der er jo ikke Spor af Tvivl om, at af mange forskellige Grunde er det nuværende Samfund langt bedre i Stand til baade at bære en saadan Bæftatning og indrette den paa en saadan Maade, at den bliver mindre trykkende og mindre uretfærdig, end den kunde blive i tidligere Aar. Det skal jeg selvfølgelig med Glæde indrømme det ærede Medlem, at Indkomst- og Formueskatten ingenlunde er en ideal Skat,

og den kan i mange enkelte Tilfælde komme til at virke saare uretfærdigt, men der er heller ingen Tvivl om, at man som sagt i vor Tid langt bedre er i Stand til at undgaa disse Uretfærdigheder, bl. a. af den Grund, at de Beløb, hvorpaa Formue- og Indtægtskatten skal lignedes, i vore Dage ere saa store, saa at man for at faa ret anselige Beløb ind, ikke er nødt til at sætte Skatten saa højt op som i tidligere Tider. Det var det, der i forrige Tider gjorde Formueskatten saa trykkende, at Skatteprocenten i Reglen var saa høj, at selv mindre Uligheder og Ubilligheder i Ansættelsen og selv mindre Fejl i Skattens Bygning kunde virke ganske overordentlig haardt og ubilligt paa de ubemidlede. Vil man have et Eksempel fra Nutiden, behøver man blot at se hen til Italien, hvis Indkomstkatt kan stige op til 13 pCt., hvorfor Indkomstkatten ogsaa der er langt mindre velsket end i andre Lande, og hvor dens Ubillighed ogsaa træder langt stærkere frem, end hvor man kan paaligne den med moderate Beløb. Jeg ser derfor i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Ringstøbing (S. C. Christensen) udtalte, en stor Fordel ved denne Skat netop deri, at den begynder saa lavt. Det er en saa lille Procent, der her er Tale om, $1\frac{1}{4}$ pCt. af Indtægten og $\frac{3}{10}$ pro mille af Formuen, og det er som sagt saa lidt, at man her saa at sige har Raad til at prøve sig frem. Man har Raad til at lade ste de forskellige Fejl og de forskellige Mangler, som enhver Begyndelse har, i Paaligningen og den praktiske Anvendelse af Skatten, for selv om der sker saadanne mindre Fejl og Misgreb, vil det ikke virke særdeles trykkende. Der kan ikke være Tale om, at en saadan Skat som denne nogen Sinde kan blive, som det ærede Medlem sagde, en Straf for Flid, Driftighed, Sparommelighed osv., dertil er den ved sin pCt. alt for lav.

Det ærede Medlem mente, at det var uheldigt, at denne Skat væsentlig var bygget paa det preussiske System og ikke fulgte det engelske System med Indkomstkattetilførelse, og han anførte særlig som Grund herfor, at man ved det engelske System, ved at lægge Skatten paa Indkomstkattilderne, slipper for alt dette Besættigeri, den Roden-efter i Folks private Formueforhold og de øvrige Ube-